

بسمه تعالی

دستورالعمل پرش سقوط آزاد از کایت موتوردار

مقدمه:

به منظور توسعه چتربازی و بهبود کیفی پرش های سقوط آزاد با توجه به کمبود و به صرفه نبودن وسایط پروازی بزرگ به خصوص در گرایش فروددقت ، با توجه به امکانات یگانی و سازمانی نیرو های مسلح و بخش خصوصی دستور العمل مذکور که بنا به کارشناسی اساتید نیرو های مسلح تدوین شده و توسط کمیته آموزش و کار گروه چتربازی انجمن ورزشهای هوایی ایران موردبازبینی و اصلاح قرار گرفته است برای انجام تمرینات و مسابقه چتربازی توسط کایت موتوردار ابلاغ می گردد.

کلیات

کایت موتور دار وسیله پرنده فوق سبک می باشد که قابلیت حمل دو نفر یک خلبان و یک مسافر که می تواند چتر باز نیز باشد را دارد.

پرش از کایت موتوردار در دنیا مرسوم و اکثر باشگاه های کوچک در دنیا به خصوص در اروپا برای کاهش هزینه ها و انجام الزامات نفرات چتر باز از این وسیله استفاده می نمایند و فدراسیون جهانی هوایی FAI آن را به عنوان پرش قابل قبول در دفترچه ثبت پرش (LOG) ثبت و جزء پرش های قابل قبول لحاظ می کند.

حداقل ارتفاع مجاز جهت انجام عملیات چتربازی سقوط آزاد انفرادی مطابق بند 4 ماده 3-1 بخش 5 کلاس G قوانین ورزشی کنفدراسین ورزشهای هوایی 700 متر از سطح زمین تعیین شده است که در این دستورالعمل نیز لازم الاجرا میباشد.

به منظور یک نواختی در نحوه استفاده از این وسیله و کاهش مخاطرات این دستور العمل با نظارت نمایندگان نیرو های مسلح (آقایان محسن شهنواری - مسعود عابدینی -

علی تازی که -رضا سیمی) بعد از انجام 90 پرش و تست میدانی و مشورت با اساتید خلبانی کایت موتور دار تدوین شده است.

الف-موارد و تجهیزات مورد نیاز:

- 1- کایت موتوردار با تجهیزات کامل و ایمنی طبق شرایط استاندارد
 - 2- مهیا نمودن صندلی مناسب جهت استقرار چتر باز در کایت موتوردار با کمربند ایمنی
 - 3- چتر سقوط آزاد مناسب و استاندارد و دارای A.A.D
 - 4- کلاه، عینک ،دستکش و لباس مناسب با توجه به شرایط و الزامات
 - 5- کفش مناسب، ارتفاع سنج
- ملاحظات: در هنگام استفاده از چتر سقوط آزاد برای پرش از کایت موتوردار حتما cloo loop چک گردد یا یک عدد سالم نصب گردد.

ب-الزامات ایمنی:

- 1- الزامات خاص چتر بازی بر اساس دستور العمل های قبلی و تابع مقررات توصیه های ایمنی و پایه (BSR) انجمن ورزشهای هوایی می باشد.
- 2- چتر باز می بایست حداقل سولو شده و دارای **گواهینامه A** باشد و قابلیت و جسارت پریدن بدون حضور معلم را داشته باشد. **چتر بازان دارای گواهینامه B با حداقل 50 پرش مجاز به پرش از کایت موتور دار در نواحی ساحلی با مجاورت آب می باشند.**
- 3- قبل از انجام پرش حداقل یک ساعت کلاس توجیهی برای نحوه پریدن از این وسیله اجرا گردد.

4- بهتر است تمام پرش ها از سمت چپ وسیله صورت گیرد تا خلبان و چتر باز مسلط به پایلوت چتر بوده و مانع درگیری احتمالی گردد.

تبصره: در مواقعی که از موتور های خاص که اکزوز از سمت چپ وسیله تا نزدیک صندلی عقب آمده همانند موتور های سیمولینی ، از سمت راست وسیله پرش صورت گیرد .

5- چتر باز می بایست نسبت به محیط پروازی نحوه ترافیک بستن ، نقطه رهایی آشنا باشد تا بعد از رهایی در مسیر پرواز قرار نگیرد.

6- هر گونه آویزان شدن به وسیله پرنده ممنوع می باشد .

7- ایستادن بر روی ارا به فرود با موتور روشن ممنوع می باشد.

8- خلبان می بایست دارای مدارک حمل مسافر و یا تایید توسط استاد خلبان برای حمل مسافر و همچنین تایید جهت حمل چتر باز و پرش مسافر چتر باز باشد.

9- مسئولیت پرواز با خلبان می باشد و بعد از پرش چتر باز هیچگونه مسئولیتی نسبت به چتر باز ندارد .

10 خلبان موظف است علائم قراردادی بین خود و چتر باز را برای مواقع اضطراری ، هنگام پرش و تیکاف و لند و ... متذکر شود

11- خلبان ارتباط رادیویی با زمین می بایست داشته باشد و در صورت عدم اعلام نقطه رهایی و برنامه پروازی و یا ترافیک زیاد زمین لند از عملیات زمینی کسب تکلیف نماید . ارتباط رادیویی خلبان با چتر باز تا قبل از منطقه پرش باید برقرار باشد.

12- با توجه به اینکه مربی و فرد کمکی در بالا وجود ندارد خلبان می بایست نسبت به نقطه ایده ال دراپ آگاه باشد.

13- در مسابقات خلبان می بایست حداقل 100 ساعت پرواز و 5 ساعت در منطقه

پرش پرواز نموده باشد و یا بالای 250 ساعت پرواز و یا استاد خلبان باشد.

14- صلاحیت خلبانان در کمیته فوق سبک هیئت ورزش های هوایی ستاد کل نیرو

های مسلح ارزیابی و گواهی صلاحیت پرش چتر باز صادر می گردد.

15- هر خلبان در هر نوبت پرواز بدون استراحت مجاز به حداکثر 15 سورت پرواز و

پرش چتر باز می باشد و می بایست برای ادامه حداقل 1 ساعت استراحت نماید

16 - تمام دفاتر فنی وسیله قبل از پرواز توسط کمیته فنی 3 نفره بررسی و صلاحیت

موقت برای چتر بازی به روز صادر می گردد در صورت وجود مشکلات احتمالی

دستورات و تدابیر کمیته فنی لازم اجرا می باشد.

17- وسیله پرنده می بایست دارای صندلی پرش چتر باز باشد.

18- وسیله پرنده در لحظه تیکاف تابع مقررات چتر بازی به جهت باد و آب و هوا می

باشد.

19- در هنگام پرش بنا به تشخیص خلبان من جمله نوع باند و منطقه پروازی به جهت

داشتن نقاط لند اضطراری، ارتفاع وسیله، صلاحیت و ویژگی چتر باز و نحوه خروج

چتر باز از قبیل ایستاده پریدن و یا نشسته جهش کردن وسیله پرنده روشن (آیدل) و یا

خاموش می گردد.

20- برای پرش از کایت حتما رکاب برای وسیله پرنده در نظر گرفته شود تا از

درگیری پای چتر باز با ارباب فرود هفتی شکل و مخاطرات احتمالی جلوگیری شود

(نمونه کایت موتور دار آجا)

21- بهتر است به منظور کاهش دور زدن وسیله پرنده در فضا و مخاطرات برای چترباز اضلاع ترافیکی بزرگ بیش از 5 کیلومتر در نظر گرفته شود .

22- مسئولیت فنی وسیله با مسئول فنی می باشد و خلبان در وسیله فوق سبک می تواند مسئول فنی باشد .

23- در صورت بروز مشکل فنی برای کایت موتور دار تا ارتفاع 1000 فیتی چترباز موظف به فرود با خلبان در هر شرایطی می باشد.

24- در صورت بروز مشکل فنی برای کایت موتور دار در ارتفاع 1000 تا 3000 فیتی چترباز پس از فرمان Exit صادره توسط خلبان موظف به خروج همزمان با کشیدن دستگیره چتر کمکی باشد.

25 در صورت بروز مشکل فنی برای کایت موتور دار بالای ارتفاع 3000 فیتی چترباز موظف به خروج با شرایط عادی و گشایش چتر اصلی می باشد.

26- کمر بند ایمنی چترباز می بایست تا ارتفاع 1500 فیتی متصل باشد.

27- در طول فرایند فرود (لندینگ پترن) چترباز مجاز به قطع کردن باند فرود وسیله پروازی نمی باشد.

ج-روش اجرا:

1- فرد چترباز باید دارای حداقل 40 پرش سقوط آزاد در دفترچه پرش خود ثبت گردد و تجربه سقوط از ارتفاع 12000 پا را داشته باشد که بتواند خود را کنترل نماید.

2- مطمئن شوید که کایت موتوردار و تجهیزات ایمنی در وضعیت عالی قرار دارند و توسط تکنسین های مربوطه بررسی شده اند.

3- پوشیدن لباس ، کلاه ، کفش مناسب و همچنین در فصول سرد کاپشن یا لبای گرم انجام گردد.

4- قبل از شروع پرش ،اطمینان حاصل کنید که چتر و متعلقات آن به درستی تنظیم شده است.

- 5- با توجه به نزدیک شدن به وسیله پروازی و باند حتما با اوامر اجرایی در باند هماهنگ شود
- 6- قبل از سوار شدن به وسیله پروازی مربی و کترگر چتر و ظاهر فرد چتر باز به دقت بررسی گردد.
- 7- خلبان باید قبل از نزدیک شدن چتر باز وسیله پرنده را خاموش نماید تا چتر باز به وسیله نزدیک و سوار شود
- 8- یکی از عوامل اجرایی در صحنه یا یک متخصص باید نسبت به رعایت نکات ایمنی در هنگام نشستن و هنگام پرواز فرد چتر باز را توجیه نماید
- 9- فرد چتر باز با یکی از عوامل اجرایی و متخصصین امر باید نسبت به سوار شدن به وسیله پروازی اقدام نماید
- 10- طریقه نشستن در وسیله پروازی باید طوری انتخاب گردد که فرد چتر باز بتواند قبل از خروج یا در ارتفاع گرفتن وسیله پروازی دستگیره اصلی خود را چک نماید.
- 11- قبل از سوار شدن خلبان و فرد چتر باز نسبت به مشخص نمودن ارتفاع و محل پرش هماهنگی لازم را انجام و چون به علت صدای در حین پرواز و داشتن کلاه از علایم قراردادی بین دو نفر استفاده گردد
- 12- خلبان در هنگام رسیدن به ارتفاع و محل مناسب باید با فرد چتر باز هماهنگ و موتور را حتما خاموش نماید و بعد فرد چتر باز اقدام به پرش نماید.
- 13- فرد چتر باز در هنگام خروج باید زمین و محل فرود را بررسی و بعد اقدام به پرش نماید
- 14- فرد چتر باز در هنگام خروج نباید به قسمتی از وسیله پروازی تکیه و قسمتی را تکیه‌گاه خود انتخاب نماید یا از وسیله پروازی آویزان گردد.
- 15- قبل از خروج چتر باز حتما دستگیره‌های اصلی و کمکی چک گردد
- 16- بهتر است تمام پرش‌ها از سمت چپ وسیله صورت گیرد تا چتر باز مسلط به پایلوت چتر بوده و مانع درگیری احتمالی نگردد
- تبصره: در مواقعی که از موتورهای خاص که آگروز از سمت چپ وسیله تا نزدیک صندلی عقب آمده هماهنگ موتورهای سیمولینی، از سمت راست وسیله پرش صورت گیرد.
- 17- در صورت کنسل شدن پرش باید فرد چتر باز به خلبان با علایمی که قبل از پرواز هماهنگ شده است خلبان را مطلع نماید.
- 18- هرگونه آویزان شدن و ایستادن بر روی اراجه فرود ممنوع بوده.

- 19- فرد چتر باز در هنگام خروج باید مطابق توجیه مربیان و متخصصین امر اقدام به خروج از وسیله نماید
- 20- فرد چتر باز نباید در هنگام پرواز و ارتفاع گرفتن دست و پای خود را به سمت عقب (بلید) ببرد و پای تکیه گاه خود را باید در محل مشخص شده قرار دهد و یک دست خود را جهت تعادل به میله مرکزی کایت قرار دهد.
- 21- در هنگام خروج و سقوط خونسردی خود را حفظ کنید و با مهارت خود اقدام به کنترل تعادل نمایید.
- 22- در ارتفاع مجاز اقدام به کشیدن چتر و مراحل بعدی را طبق الگوی پیش بینی شده انجام دهید.
- 23- در هنگام فرود چه در موقعیت اضطراری و چه عادی نباید در محل های ممنوع (باند پروازی) یا در مسیر فرود وسیله پروازی حرکت نماید.
- 24- خلبان وسیله پروازی باید دارای مدرک حمل مسافر و یا تایید توسط استاد خلبان برای حمل مسافر و همچنین تایید جهت حمل چتر باز و پرش مسافر چتر باز باشد.

د- سایر توصیه های ایمنی:

- 1- قبل از شروع موضوع دستورالعمل با آموز شگاهها و با شگاههای مورد تایید و متخصص در ارتباط باشید و دوره های لازم را در راستای این امر طی نماید
- 2- همواره از تجهیزات ایمنی کامل و درست استفاده نماید
- 3- در هنگام پرش توصیه ها و موارد ایمنی را رعایت نماید.
- 4- در هنگام پرش همواره توجه کنید به راهنمایی و دستورالعمل های مربوط به ارتفاع و سرعت مناسب
- 5- در صورت وجود هر گونه مشکل در هر قسمت از کار (قبل از پرش) یا خطرات احتمالی پرش را متوقف کنید.
- 6- در طول پرواز توجه کنید به محیط اطراف و به عواملی مانند باد، مانورهای دیگران و شرایط هوا.
- 7- از تکنیک های صحیح و اصولی در کنترل حرکات استفاده کنید تا پرشی امنی را تجربه کنید.

- 8- تکنیک سوار شدن و پرش از کایت موتور دار را از مربیان ماهر و متخصصین مورد اعتماد با توجه به دستورالعمل ارایه شده فرا گرفته تا از حوادث احتمالی به دور باشید.
- 9- در صورت احساس هر گونه ناراحتی یا نقص در تجهیزات به سرعت پرش را لغو و به مربی یا متخصص مراجعه نماید.
- 10- همواره در حدود و توانایی و تجربه خود بمانید و تلاش نکنید برای انجام حرکات پیشرفته تا زمانی که مهارت کافی را کسب نماید.
- 11- در صورتی که در ناحیه های ممنوعه برای پرش هستید عملیات خود را لغو کنید و دستورات مربی را رعایت کنید.
- 12- همواره از وضعیت آب و هوایی و شرایط جوی آگاه باشید و در صورتی که شرایط نامساعدی وجود دارد پرش را به تعویق بیندازید یا لغو کنید
- 13- مسئولیت پرواز با خلبان می باشد و بعد از پرش چتر باز خلبان هیچ گونه مسئولیتی نسبت به چتر باز ندارد.
- 14- خلبان باید ارتباط رادیویی با زمین داشته باشد و در صورت عدم اعلام نقطه رهایی و برنامه پروازی و یا ترافیک زیاد زمین لند از عملیات زمینی کسب تکلیف نماید.
- 15- با توجه به اینکه مربی و فرد کمکی در وسیله پروازی وجود ندارد خلبان می بایست حداقل خود چتر باز باشد.
- 16- خلبان می بایست حداقل 100 ساعت پرواز و 5 ساعت در منطقه پرش پرواز نموده باشد و یا بالای 250 ساعت پرواز و یا استاد خلبان باشد.
- 17- هر خلبان در هر نوبت پرواز بدون استراحت مجاز به حداکثر 5 سورت پرواز و پرش چتر باز می باشد و می بایست برای ادامه 30 دقیقه استراحت نماید
- 18- بهتر است به منظور کاهش دور زدن وسیله پرنده در فضا و مخاطرات برای چتر باز اضلاع ترافیکی بیش از 5 کیلومتر در نظر گرفته شود (در خصوص کایت موتوردار)

ه-تنظیمات و ملاحظات ویژه:

در ادامه تنظیمات و ملاحظات ویژه ای را برای دستورالعمل پرش سقوط آزاد از کایت موتوردار ارائه می گردد.

- 1- برای پرش از کایت موتوردار باید فرد چتر باز دارای تجربه و مهارت کافی در کنترل و حفظ تعادل در شرایط های مختلف را داشته باشد که این امر در طول مدت آموزش خود در پرش ها کسب می نماید و پرش افراد کم تجربه در این حوزه باعث آسیب و احتمال حواث برای خود و وسیله پروازی خواهد شد.
- 2- همانطور که اشاره شد چتر باز باید 40 پرش ثبت شده داشته باشد و به طور مستقل پرش نماید و معادل پرش های خود مدرک لازم از انجمن ورزشهای هوایی یا سازمان هواپیمایی داشته باشد.
- 3- تجهیزات ایمنی: همیشه از تجهیزات ایمنی مناسب استفاده کنید این شامل کلاه، عینک محافظ، لباس مناسب، دستکش های محافظ، چتر استاندارد، ارتفاع سنج الزامی می باشد همچنین تجهیزات اضافی مانند رادیو (بیسیم) مفید می باشد.
- 4- بررسی کامل کایت موتوردار: قبل از هر پرش کایت موتوردار و تجهیزات مرتبط را کنترل کنید و از سالم بودن آنها اطمینان حاصل کنید. بررسی کنید که تمام قطعات به درستی نصب شده اند و هیچ خرابی یا آسیبی وجود ندارد.
- 5- شرایط جوی: همواره به شرایط جوی توجه کنید قبل از شروع پرش. از پیش بینی هوا استفاده کنید و مطمئن شوید باد و هوا و همچنین روشنایی مناسب برای پرش وجود دارد.
- 6- انتخاب منطقه پرش مناسب: برای پرش سقوط آزاد، یک منطقه باز و بدون مانع را انتخاب کنید. از مناطقی که ترافیک هوایی کمی دارند و مجاز برای پرش هستند استفاده کنید، همچنین از مجوزهای مورد نیاز اطمینان حاصل کنید.
- 7- حضور همراه: همیشه با یک شخص دیگر پرش کنید یا حداقل در حالتی باشید که دیگران در نزدیکی شما هستند. این کمک می کند در صورت بروز مشکلات یا حوادث، کمک و امداد سریع تری دریافت کنید.
- 8- آموزش مناسب: شرکت در دوره های آموزشی کامل و حضور در کلاس های تئوری و عملی توسط مربیان مجرب، ضروری است. آموزش مناسب به شما کمک می کند تا مهارت های لازم را بیاموزید و با توجه به تکنیک های ایمنی، پرش کنید.
- 9- رعایت قوانین و مقررات: همواره با قوانین و مقررات محلی و ملی مربوط به پرش سقوط آزاد آشنا شوید و آنها را رعایت کنید. این شامل محدودیت های مناطق پرواز، نحوه ارتباط با برج

کنترل و سایر مقررات ممکن است. از اطلاعات محلی و مجوزهای مورد نیاز آگاهی داشته باشید و همواره آنها را رعایت کنید.

10- پیش بینی و رفتار در مواقع بحرانی: در صورت بروز مواقع بحرانی مانند خرابی کایت موتوردار، مشکل در پرش یا تغییر ناگهانی شرایط جوی باید پیش بینی های مناسب انجام دهید و به طور آگاهانه و هوشمندانه عمل کنید. آموزش های مربیان خود را در این خصوص رعایت کنید.

11- ضبط و ثبت اطلاعات: در هر پرش، می توانید از وسایلی مانند دوربین یا موارد دیگر استفاده کنید تا اطلاعات مربوط به پرش را ثبت کنید. این اطلاعات می توانند برای تجزیه و تحلیل بعدی و بهبود عملکرد شما مفید باشند.

12- هماهنگی با مراجع ذیصلاح: در نهایت، هماهنگی با مراجع ذیصلاح مانند انجمن و ارگان های مربوطه در محدوده مکانی را در نظر بگیرید.

13- این ملاحظات باید با طی شدن دوره های ایمنی برای مربیان از طریق انجمن ورزش های هوایی صورت گیرد تا کاهش آسیب ها به حداقل خود برسد.

14- در راستای ثبت نام و شروع به کار فعالیت پرش از کایت موتوردار باید باشگاهها نسبت به چک نمودن توانایی مربی و همچنین بیمه حوادث اقدام نمایند

15- مربی باید مدارک و مستندات لازم در خصوص جذب فراگیر در این حوزه را انجام و در محل باشگاه بایگانی نماید این مدارک شامل: گواهینامه فرود چتر باز، بیمه ورزشی، دفترچه پرش، تاییده سلامت فرد چتر باز، صورتجلسه و توجیه چتر باز به صورت مکتوب

16- فرد چتر باز باید مورد تایید مربی قرار گیرد و باشگاههای اجرا کننده باید فرمی را در جهت ان تاییده داشته باشند.

17- باشگاههای اجرا کننده نباید به صورت انفرادی از فراگیران و پرش کننده ها در محل پرش ثبت نام داشته باشند باید از طریق معرفی مربیان و باشگاهها این امر صورت گیرد

18- چتر باز در صورت بستن دوربین به خود برای پرش باید فرم تعهد نسبت به توجیه مسایل ایمنی را امضاء نماید و باشگاهها مجاز می باشند در این خصوص کلاس آموزشی را برگزار نماید و مستندات آن نیز در پرونده درج گردد.

- 19- با شگافهای اجرا کننده این امر باید جزوه بستن دوربین و تصاویر سوار شدن و پرش از کایت را در محل داشته و اگر فراگیران نیاز داشته باشند از آن مطالب و تصاویر استفاده نمایند.
- 20- بسته بندی چتر باید از طریق باشگاهها یا عوامل اجرایی هماهنگ گردد و یک نفر در آن محل مسئولیت کلی را بر عهده گیرد.
- 21- قوانین حاکم بر رشته چتربازی در تمامی مراحل در این خصوص نیز صادق می باشد.

و- نکات پایانی:

- 1- استراحت و بهبود بعد از پرش: پس از هر پرش به بدن و عضلات استراحت کافی بدهید همچنین برای بهبود و بازسازی بدن از تمرینات استراحتی و تغذیه مناسب استفاده کنید.
- 2- تعمیر و نگهداری منظم: کایت موتوردار و تجهیزات ایمنی باید به طور منظم تعمیر و نگهداری شوند. از تحت نظر قرارداد کایت موتوردار در یک کارگاه مجاز استفاده کنید و همیشه به وضعیت فنی آن توجه کنید.
- 3- آشنایی با قوانین و مقررات قبل از شروع به پرش سقوط آزاد از کایت موتوردار با قوانین و مقررات محلی و می مرتبط با این ورزش آشنا شوید و آنها را رعایت کنید. اطمینان حاصل کنید که در مکان های مجاز و با مجوز پرش می کنید.
- 4- آموزش و تجربه: حضور در دوره های آموزشی و استفاده از خدمات یک مربی مجرب به شما کمک می کند تا مهارت لازم را بیاموید و به طور ایمن و موفقیت آمیز پرش کنید.
- 5- همکاری با تیم امداد و اورژانس: در صورت بروز هر گونه حادثه یا مشکل، همکاری با تیم های امداد و اورژانس بسیار مهم است. شماره تماس اضطراری را همیشه در دسترس داشته باشید.
- 6- رعایت اصول ایمنی در پرش: اگر قصد دارید از کایت موتوردار پرش کنید به دستورالعمل ها و اصول ایمنی مربوط به این نوع پرش توجه کنید. این شامل آشنایی با تجهیزات و کایت موتوردار، فرایند پرش و فرایند نجات در صورت لزوم است.
- 7 - این دستورالعمل بعد از یک نوبت اجرا در اولین جلسه عمومی قابل اصلاح و ابلاغ مجدد است

8- موارد مذکور حداقل های الزام پروازی می باشد و انجمن ورزش های هوایی مجاز به اضافه کردن ساعت و تعداد پرش در صورت نیاز می باشد ولی رعایت حداقل ها الزامی می باشد.

پاییز 1402

انجمن ورزشهای هوایی